

ΠΑΝΘΕΣΠΩΤΙΚΗ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ - ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΕΩΣ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Ίδρυθῆ τὸ 1935—Περίοδος Γ΄
Ἀριθμὸς φύλλου 353[85]

ΤΕΤΑΡΤΗ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1957

Ίδιοκτῆς — Διευθυντῆς
Ι. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Αἱ Συνδρομαὶ ΠΡΟΠΛΗΡΟΝΟΝΤΑΙ
Τιμὴ Φύλλου: Δραχ. 1

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Δήμων, Ἐνώσεων	δρ. 300
Τραπεζῶν	
Κοινοτήτων, Ἐπαγ- γελ. Ὁργανώσεων	» 200
Ἰδιωτῶν ἑσωτ. ἔτησ.	» 50
» » ἑξωτ. »	» 30
Ἐξωτερικοῦ ἔτησ. δολ.	» 12
Δημοσιεύσεις κατὰ χι- λιοστὸν χώρου	» 1,5
Κοινωνικά	» 15
Ἐμβάσματα, ἀλληλογραφία:	
Ι. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΔΗΝ	
Ἡγουμένιτσαν	

ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Β'
Εἴπομεν εἰς τὸ προηγούμενον πόσον ἀποβαίνει κατ'απαιτητικὸν διὰ τὸν ἀγρότην τὸ ὅτι ἡ Α.Τ.Ε. δὲν χορηγεῖ δάνεια εἰς τοὺς ὀφειλέτας, πρὸ τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους των καὶ ἀναγκάζονται οὕτω νὰ καταφύγωσιν εἰς τὴν τοκογλυφίαν διὰ νὰ εὗρωσι χρήματα καὶ καλλιεργήσωσι τοὺς ἀγρούς των. Εἶναι τοῦτο ἓνα ἀπὸ τὰ σοβαρώτερα μειονεκτήματα πού παρονοιάζει τὸ σύστημα τοῦ δανεισμοῦ παρὰ τῆς Τραπεζῆς διὰ καλλιεργητικὰς ἀνάγκας τῶν ἀγροτῶν κατὰ τὴν θερινὴν καὶ χειμερινὴν καλλιέργειαν. Καὶ πρέπει νὰ εὐρεθῇ τρόπος ν' ἀρθῇ τὸ ἐμπόδιον τοῦτο. Καὶ ὁ μόνος τρόπος εἶναι νὰ παρέχωνται παρὰ τοῦ Κράτους μεγαλύτεραι πιστώσεις εἰς τὴν Τράπεζαν.

Δάνεια μεσοπρόθεσμα καὶ μακροπρόθεσμα

Τὰ δάνεια ταῦτα χορηγοῦνται μὲ τὸ σταγονόμετρον. Ἀμέτρητες αἱ δυσκολίες καὶ τεράστιες αἱ διατυπώσεις διὰ τὴν χορήγησιν τοιούτων δανείων. Ἀμφιβάλλομεν εἰς χορηγοῦνται μακροπρόθεσμα δάνεια. Γνωρίζομεν ὅτι μὲ μεγάλους περιορισμοὺς δίδονται τὰ μεσοπρόθεσμα. Αἰτία ἡ ἔλλειψις ἐπαρκῶν πιστώσεων, αἱ ὁποῖαι δίδονται ὡς σταγόνες εἰς τὴν Α.Τ.Ε.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὅμως δὲν ἐξυπηρετεῖται ὁ ἀγρότης. Καὶ δὲν προάγεται ἡ Ἐθνικὴ Οἰκονομία, διότι διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ γηίνου πλούτου χρειάζονται χρήματα καὶ πολλὰ μάλιστα. Τὰ χρήματα αὐτὰ πρέπει νὰ ἐξευρεθοῦν παρὰ τοῦ Κράτους, εἰς θέλῃ νὰ βελτιώσῃ τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον τοῦ ἀγρότου, ν' ἀξιοποιήσῃ τὰς πλουτοφόρους πηγὰς τῆς Χώρας, ν' αὐξήσῃ τὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν, νὰ κρατήσῃ δέσμιον τὸν χωρικὸν στὴν ἐργασία του καὶ νὰ μὴ ἐγκαταλείψῃ ταύτην διὰ νὰ τραπῇ πρὸς τὸ Βέλγιον καὶ Αὐστραλίαν καὶ νὰ μὴ τρέχῃ πρὸς τὰς Ἀθήνας κ.λπ. καὶ νὰ σταματήσῃ ἡ ἀστυφιλία. Μόνον ὁ τρόπος αὐτός, τῆς γενναιοτέρας ἐνισχύσεως τοῦ ἀγρότου δι' ἐκτέλεσιν ἔργων βελτιωτικῶν καὶ ἀποδοτικῶν θὰ τὸν ἀναγκάσῃ νὰ παραμει-

νῇ στὸ χωριὸν καὶ νὰ μὴ ἐγκαταλείψῃ τὸ χωράφι καὶ τὸ ἀλῆτρι του. Ἄλλως ἡ ὁ παιθρὸς θὰ ἐρημωθῇ καὶ κανεὶς ἄλλος τρόπος περιορισμοῦ τοῦ κύματος τῆς ἀστυφιλίας ὑπάρχει.

Δυστυχῶς τὸ Κράτος δὲν ἔχει ἀντιληφθῇ ὅτι τὸ μόνον μέσον διὰ νὰ μὴ μείνῃ χέρσα ἡ γῆ καὶ νὰ περιορισθῇ ἡ ἀστυφιλία εἶναι ἡ χορήγησις πιστώσεων εἰς εὐρεῖαν ἔκτασιν καὶ διὰ τὴν ποιοτικὴν βελτίωσιν τῶν καλλιεργουμένων ἐκτάσεων διὰ τὰς ὁποίας ἀπαιτοῦνται βραχυπρόθεσμα ἢ μεσοπρόθεσμα δάνεια καὶ διὰ τὴν ἀπόδοσιν εἰς τὴν καλλιέργειαν καὶ δεινροφυτεύσιν νέων παρθένων ἐκτάσεων, διὰ τὰς ὁποίας χρειάζονται μακροπρόθεσμα δάνεια. Μόνον οὕτω τὸ Κράτος ἐννοήσῃ ὅτι πρέπει, χάριν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, νὰ μὴ εἶναι φειδωλὸν εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἀγρότου διὰ τὴν ποιοτικὴν βελτίωσιν καὶ ἐν τῶναιτέρῳ ἐκμετάλλευσιν τῆς γῆς, θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ βελτίωσις τοῦ βιοτικοῦ ἐπίπεδου τοῦ ἀγρότου καὶ τοῦ λαοῦ γενικώτερον, διότι, ὡς ὀρθῶς ἐτόνισεν ὁ ὀμιλητῆς κ. Καλαντζῆς καὶ ἐνταῦθα καὶ ἄλλοι, ἡ γεωργία ἀποτελεῖ τὸν κορμὸν τῆς Ἐθνικῆς καὶ ὀικονομίας καὶ κατὰ δευτέρον λόγον ἡ κτηνοτροφία. Μόνον οὕτω ὁ ἀγρότης δὲν θὰ ἀκούει ὡς εἰρωνεῖαν καθε σύστασιν τῶν κολαροφόρων, πού ἔρχονται ἀπὸ τὰ Κέντρα καὶ ζοῦν βίον ἀνετίτερον τοῦτον «πρέπει νὰ... ἀνασκουμπωθοῦμε νὰ δουλέψωμε τὴν γῆ...». Ν' ἀνασκουμπωθῇ βέβαια ὁ ἀγρότης καὶ νὰ δουλέψῃ γιὰ τὴν ζήσῃ καὶ αὐτὸς καὶ ὅλοι ἡμεῖς οἱ ἄλλοι πού περιμένουμε νὰ ζήσουμε ἀπὸ τὴν ἐργασία τοῦ ἀγρότου, ὁ ὁποῖος δουλεύει σκυλιάσια καὶ πολλὰς φορὰς χωρὶς νάχῃ καὶ ψωμὶ ἀκόμη, ἀλλὰ πρέπει καὶ νὰ βοηθηθῇ οἰκονομικῶς. Πρέπει νὰ τοῦ παρασταθῇ τὸ Κράτος. Νὰ τοῦ δώσῃ τὰ μέσα. Νὰ τοῦ ἔχῃ δίπλα τὸν γεωπόνον καὶ καθε τεχνικὸν πού χρειάζεται. Ἄλλ' αὐτοὶ μόνον ἀπὸ τὴν ὑπαίθριον ἀπουσιάζουν. Εἰς τὰ Κέντρα εἶναι συγκεντρωμένοι ὡς γραφιάδες. Ἄλλὰ εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο τί κάμνει τὸ Κράτος; Θὰ τὰ εἴπωμεν εἰς τὸ ἐπόμενον.

Ι.Κ.Ο.

Η ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

Β'
Ἄλλο σφάλμα, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς διανομῆς τῆς Μουσουλμανικῆς περιουσίας, εἶναι τὸ μέγεθος τοῦ διδομένου κλήρου. Ὁ κλῆρος τῶν 105 ἐλαιοδένδρων, ἡ ἴσος ἀξίας 30 στρεμμάτων ἐρηκῶν, δὲν εἶναι ἐπαρκὴς διὰ νὰ ἀποτελέσῃ μίαν πραγματικὴν γεωργικὴν ἀποκατάστασιν μιᾶς ἀγροτικῆς οἰκογενείας. Πολὺ περισσότερον, ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι δὲν ἐγένετο μελέτῃ τῆς ἀποδόσεως ἐκὰς στοῦ κλήρου. Π.χ. 105 ἐλαιόδενδρα εἰς ἀγρονὸν τοποθεσθῶν δὲν ἀντιστοιχοῦν πρὸς τρεῖς ἀκόνα τοιαῦτα εἰς ἄλλην τοιοτήτην ἀποδοτικώτεραν καὶ γονιωτέραν. Τοῦτο λεκτέον καὶ διὰ τοὺς ἀγρούς.

Προφανῶς ἐκρίθη σκόπιμος ὁ καθορισμὸς μικροῦ κλήρου, διὰ νὰ γίνῃ ἀποκατάστασις μεγαλειτέρου ἀριθμοῦ οἰκογενειῶν, διὰ νὰ ἐγκατασταθοῦν ἐν Θεσπρωτίᾳ περισσότεροι κάτοικοι. Ἀλλὰ τί ὠφελεῖ ὁ ἀριθμὸς ὅταν ὅλοι θὰ εἶναι πένητες; Τὸ ὀρθότερον εἶναι ν' ἀποκατασταθοῦν ὀλιγότεροι καὶ νὰ πάρουν ἱκανοποιητικὸν κλῆρον, ὥστε νὰ μποροῦν νὰ ζήσουν ἀνετίτερα.

Τὸ μέτρον τοῦ διαχωρισμοῦ τῶν μελῶν μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας, ἀποδεδειγμένως συνοικοῦντων καὶ ἀποτελούντων κοινὴν καὶ ἀδιαίρετον οἰκογένειαν, ὥστε τὸ κάθε μέλος ταύτης νὰ λαμβάνῃ τὸν καθορισθέντα κλῆρον τῶν 105 ἐλαιοδένδρων ἢ 30 στρεμμάτων καλλιεργήσιμου γῆς, δημιουργεῖ ἀνισότητα καὶ προνομιοδχον φέσιν. Μία οἰκογένεια ἐκ πέντε ἀτόμων —πατὴρ καὶ 4 ἀρρένων τέκνων, μὴ ὑπολογισθέντων ὡς δικαιούχων τῶν θηλέων τοιούτων, ὡς ἐγράψαμεν ἥδη—λαμβάνει κλῆρον 501 ἐλαιόδενδρα. Ὁ κλῆρος εἶναι πλοῦσιος καὶ πλουσιώτατος ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι τ' ἄρρενα τέκνα ἀδύνατον νὰ μὴ ἀσκοῦν καὶ ἐπάγγελμα τεχνίτου (κτίστου, μαραγκοῦ κλπ.). Τέτοιον κλῆρον δὲν διαθετόντων πολλοὶ εἰς τὸν τόπον μας ἀπὸ τοὺς θεωρουμένους πλουσίους. Δημιουργοῦνται οὕτω ἄνευ κόπου πλοῦσιοι. Πλουσιώτεροι ἐκείνων, πού θεωροῦνται πλοῦσιοι, διότι κατέχουν 200—300 ἐλαιόδενδρα, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀποκτηθῇ διὰ σκληρὰς ἐργασίας αἰῶνος ἀκόμη δολοκλήρου πολλῶν γενεῶν.

Σκοπὸς τῆς διανομῆς τῆς περιουσίας ταύτης εἶναι ἡ ἀποκατάστασις τῶν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν διὰ νὰ καλλιεργηθῇ ἡ γῆ καὶ γίνῃ ἀποδοτικὴ καὶ ν' ἀποκτήσουν οὕτω βιώσιμον κλῆρον διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ βιοτικοῦ τῶν ἐπίπεδου. Ὁ τρόπος καθ' ὃν ἐγένετο ἡ διανομὴ δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸν σκοπόν. Ἐθεωρήθησαν δικαιόχοι καὶ ἀστοί, οὐδεμίαν σχέσιν ἔχοντες μὲ τὴν γῆν. Καὶ ἐδικαιώθησαν κλῆρου οἰκογενεῖαι, αἱ ὁποῖαι ἐκ μισθῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν ἐισοδημάτων συγκεντρωοῖσι μνηστῶς πλέον τῶν 4 χιλιάδων δραχμῶν. Ὡς παράδειγμα μόνον ἀναφέρομεν οἰκογένειαν τοῦ κ. Θεωδ. Λογοθέτη, μὴ οὕτως κἂν Θε-

σπρωτοῦ. Ὑπῆρξε καὶ τοῦτο ἓν ἐκ τῶν κολοσιαίων σφαλμάτων πού διεπράχθησαν κατὰ τὴν διανομὴν τῆς Μουσουλμανικῆς περιουσίας. Διαφορετικὴ βάσις διανομῆς θὰ εἴχε ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ἀποκατασταθῇ μείζων ἀριθμὸς ἀγροτικῶν πράγματι οἰκογενειῶν καὶ, κατὰ τὴν ὀρθὴν περὶ δικαίου ἐννοίαν, Θεσπρωτῶν τοιούτων, κατὰ προτίμησιν. Τώρα ἀποκαθίστανται κατὰ προτίμησιν οἱ ξένοι καὶ δημιουργοῦνται νέοι ἀγρότες εἰς τὸν τόπον μας, οἱ δὲ Θεσπρωτοὶ πηγαίνουν στὸ Βέλγιον καὶ Αὐστραλίαν, καὶ οἱ ὀπόλοιποι θὰ ἐργάζωνται ἐργάται εἰς τοὺς νέους ἀγρούς τοῦ τόπου μας διὰ τὴν περισυλλογὴν τοῦ καρποῦ τῶν.

Τὸ κακὸν ἀκόμη δὲν ἔχει συντελεσθῇ. Ὑπάρχει καιρὸς νὰ διορθωθοῦν τὰ πράγματα καὶ νὰ ἐπανορθωθοῦν αἱ ἀδικίαι. Δὲν νομίζομεν ὅτι εἶναι ἀργά Ἀρκεῖ νὰ θέλουν οἱ ἀρμόδιοι νὰ διορθώσουν τὰ κακῶς κείμενα. Τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἐτέθησαν ὑπ' ὄψει τῶν Ἐπιτροπῶν Ἀπαλλοτριώσεων, ὡς παγκοίνως εἶναι γνωστὸν, εἶναι ΨΕΥΔΗ κατὰ 80 ο.ο. Ἐλεγχος τῶν δικαιολογητικῶν δὲν ἔγινε πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἀκριβείας τοῦ περιεχομένου του. Εἶναι ὀρθὸν νὰ τύχουν κλήρου οἱ ὑποβαλόντες ψευδεῖς δηλώσεις καὶ νὰ στραγγαλιζοῦνται ἄλλων τὰ δικαιώματα; Ὅχι βεβαίως. Ἀλλ' ὅμως δὲν φαίνεται ὡς πιθανὴ ἡ ἀποδοχὴ τοιούτων ὀρθῶν ὑποδείξεων πρὸς ἐπίτευξιν ὀρθῶν λύσεων. Καὶ προκειμένου νὰ προχωρήσῃ τὸ ἔργον τῆς διασπαθίσεως τῆς Μουσουλμανικῆς περιουσίας, θεωροῦμεν ὅς μόνον ἀναγκαίαν καὶ ἐπιβεβλημένην λύσιν τὴν παρέμβασιν ἀπὸ τοῦ δε καί, πρὶν δημιουργηθοῦν τετελεσμένα γεγονότα, τῆς Εἰσαγγελικῆς ΑΡΧΗΣ. Διότι πραγματοποίησις τῆς διανομῆς τῆς περιουσίας ταύτης

Συνεχίει στὴν 2αν σελίδα

Βαίνει πρὸς ναυάγιον

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΦΕΡΡΥ-ΜΠΟΤ

Χρονίζει ἀπὸ μακροῦ τὸ θέμα τῆς διὰ Φέρρυ—Μπότ συνδέσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας. Συζητήσεσι ἐπὶ συζητήσεσιν καὶ συγκεντρώσεσι καὶ συσκέψεσι ὅσες θέλεις. Ἀποτέλεσμα μὴδὲν. Διότι τὰ ζητήματα τὰ μεγάλα στὴν Ἑλλάδα ἀντιμετωπίζονται μὲ προχειρότητα καὶ μεβάσιν τὸ μικρὸν ἢ μεγάλο συμφέρον. Λύονται συνήθως δυναμικῶς καὶ κρίνονται τὰ πράγματα ἀπὸ πλευρὰς κομματικῆς.

Ἐφ' ὅσον καὶ ἐκ τῆς λέξεως Φέρρυ—Μπότ—Πορμειὸν νοεῖται ἡ σύνδεσις δύο πλησιεστέρων ἀκτῶν ἢ ὀχθῶν ἔπειτα ὅτι καὶ οἱ τυφλοὶ, πρὲς νὰ ἴδουν καὶ ν' ἀντιληφθοῦν ὅτι δὲν δύναται νὰ προκρῇ ἄλλη γραμμὴ πλὴν τῆς γραμμῆς Ἰταλίας—Κερκύρας—Ἡγουμένιτσας.

Ἐν τούτοις οἱ ἀρμόδιοι πελαγοδρομοῦν. Συναντοῦν ἰσχυροτάτην ἀντίδρασιν τοῦ Πολιτικοῦ κόσμου καὶ τοῦ λαοῦ ἀκόμη τῶν Πατρῶν καὶ τοῦ Μωρητᾶ δολοκλήρου. Αἱ πιέσεις κατὰ Κυβερνήσεων ἐν Ἑλλάδι εἶναι συνήθεις. Καθίστανται ὅμως ὀγκόλιθοι διὰ τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν μὲ τὴν ἀσθενῆ τῆς πλειοψηφίας, τὴν ὁποῖαν εὐκόλως ταλανίζουν καὶ ἐκβιάζουν καὶ Βουλευτὰς ἀκόμη τῆς κακῆς ὥρας καὶ ἐκμαιεῦσιν ἀνταλλάγματα, χάριν μιᾶς καὶ μόνον φου πού διαθέτουν, τῆς ὁποίας ὅμως τόσον ἔχει τὴν ἀνάγκη ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις, ἐξαναγκαζομένη εἰς ἓνα νὰ ὑπόσχεται ὅπουργεῖον καὶ εἰς ἄλλους ταξείδια ἀναψυχῆς.

Πολὺ περισσότερον αἰσθάνεται τὴν πῆσιν τῶν Πατρῶν—Μωραῖ—τῶν, διότι καὶ ὁ Πολιτικὸς τῶν κόσμος εἰς ἀριθμὸν καὶ ποιότητα εἶναι ὑπολογίσμος καὶ οἱ Μωραῖ—τες γνωρίζουν νὰ κατέλθουν καὶ εἰς τὰ πεζοδρομῖα ἀκόμη διὰ νὰ διεκδικήσουν δικαιώματα

καὶ δταν, κατὰ λογικὴν καὶ ὀρθὴν ἐκτίμησιν τῶν πραγμάτων, τὸ δικαίον δὲν εἶναι μὲ τὸ μέρος των.

Ὁ Ἡπειρωτικὸς λαὸς, ἀφ' ἧς ἀνεκινήθη ζήτημα Φέρρυ—Μπότ καὶ παρενεβλήθησαν ἀξιώσεις παρὰ τῶν Πελοποννησίων, ἡσθάνθη ἀπογοητευσιν, διότι γνωρίζει τὸ πλέγμα τῆς κατωτερότητος τοῦ Πολιτικοῦ τοῦ κόσμου καὶ τὸν μοιρολατρισμὸν τοῦ λαοῦ μας, ὁ ὁποῖος, ὥσαν ὁπαδὸς τοῦ Μωάμεθ, ἀναμένει τὸ «κισμέτ», τὴν ἐξ ὕψους δηλονότι σωτηρίαν.

Προσκόψει, λοιπόν, ἡ Κυβέρνησις εἰς μυρίας ἐκ τῶν προσκηνίων καὶ παρασκηνίων ἀντιδράσεις καὶ, ἀδυνατοῦσα νὰ ἐπιβάλῃ τὴν λογικὴν καὶ ἐνδεδειγμένην λύσιν, προτιμᾷ τὰς ἀναβολὰς καὶ παρελκόμεσις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπιτρέψουν τὴν δημιουργίαν ἀτμοσφαιρας καὶ δυνατοτήτων, σφαγιαζουσὼν τὰ συμφέροντα τῶν μακαρίως κοιμωμένων Ἡπειρωτῶν.

Ἀπογοητευτικὰ μὰς ἔρχονται ἐξ Ἀθηνῶν τὰ νέα. Αἱ προτάσεις τῶν Πλειοκτητῶν διὰ τὴν γραμμὴν Ἰταλίας—Κερκύρας—Ἡγουμένιτσας ἀπερρίφθησαν ὡς... ἀσφύφοροι!

Διὰ τὸν δρόμον Ἡγουμένιτσης Ἰωαννίνων διετέθησαν μόνον 12 ἑκατομμύρια, ποσὸν ἀνεπαρκές διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἐντός τοῦ 1957. Λέγουν ὅτι θὰ τελειώσῃ τὸ 1958 καὶ ἔχει ὁ θεὸς. Ἐνεκρίθησαν 40 ἐκάτ. δὲ δάνεια ἀνεγέρσεως Τουριστικῶν Ξενοδοχείων καὶ δὲν δίδεται οὕτε ὀβολὸς εἰς τὰς Ἡπειρωτικὰς πόλεις. Περί ἀσφαλτοστρώσεως ὁδοῦ Ἰωαννίνων—Μετσόβου—Τρικκάλων δὲν γίνεται λόγος Καί, ὡς γνωστὸν, χρειάζονται δρόμοι καὶ ξενοδοχεῖα καὶ ἄλλαι ἀνάσεις καὶ ψυχολογικὰ μέσα, διὰ νὰ προσελκύεται τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Τουριστικοῦ κόσμου διὰ τὴν ἐπί-

Συνεχίει εἰς τὴν 2α σελίδα

Τὸ χρονογράφημά μας

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ!!

Ξεφουρνίζονται κάθε χρόνον χιλιάδες «Τελεόφοιτοι» καὶ «Πυχοῖχοι» ἀπὸ τὰς Γυμνάσια καὶ ἀνώτερες σχολὰς. Πλοῦσιοι σὲ γνώσεις θεωρητικῆς, Ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἰδέαν καὶ ὁ Δ. τοῦ ἔλεγε, ὅτι τὸ «ἐξ» γράφεται μὲ «αι». Ἀγνωστοὶ καὶ οἱ δύο. Ἐπει νῆβιν γιὰ νὰ βοηθῶσιν καὶ τὸν ἀδικούμενον ὑπάλληλον καὶ τὸν ἀνορθόγραφον Δ. Καὶ ἀνέπτυσεν τὸν κανόνα γιὰ τὴν γράφειν μὲ ἐπιλὸν καὶ ὀχι μὲ «αι». Ἐγὼς Δικαστῆς «μα» κατὰ τὴν λήξιν» ἐπασχολῶσε τὸν Γραμματεῖα νὰ διορθώσῃ τὰ λάθη του στὰ Πρακτικά, ἀποφάσεις κλπ. Δάσκαλος, γράφον κἄποτε καθ' ὁπαγορευσὶν μου, ὡς λοχίας, μὴ σκάρωσεν ἀπὸ κείμενο τὸ «ἀλλά» μ' ἓνα λάμμα! Ἐγὼς «φοιτητικὸς» ἀνορθόγραφος καὶ κακογράφος ἔγραφε γράμματα στὸν πατέρα του, πού οὕτε ὁ ἴδιος δὲν μπορούσε

στὸς Ἀθῆνας ἓνα καυγὰ μετὰ Δικηγόρου καὶ τοῦ θαυτογράφοι του πού εἶχε γράφῃ «συμφώνως ταῖς Διατάξεσι» κατὰ τὸν ὀρθὸν τρόπον καὶ ὁ Δ. τοῦ ἔλεγε, ὅτι τὸ «ἐξ» γράφεται μὲ «αι». Ἀγνωστοὶ καὶ οἱ δύο. Ἐπει νῆβιν γιὰ νὰ βοηθῶσιν καὶ τὸν ἀδικούμενον ὑπάλληλον καὶ τὸν ἀνορθόγραφον Δ. Καὶ ἀνέπτυσεν τὸν κανόνα γιὰ τὴν γράφειν μὲ ἐπιλὸν καὶ ὀχι μὲ «αι». Ἐγὼς Δικαστῆς «μα» κατὰ τὴν λήξιν» ἐπασχολῶσε τὸν Γραμματεῖα νὰ διορθώσῃ τὰ λάθη του στὰ Πρακτικά, ἀποφάσεις κλπ. Δάσκαλος, γράφον κἄποτε καθ' ὁπαγορευσὶν μου, ὡς λοχίας, μὴ σκάρωσεν ἀπὸ κείμενο τὸ «ἀλλά» μ' ἓνα λάμμα! Ἐγὼς «φοιτητικὸς» ἀνορθόγραφος καὶ κακογράφος ἔγραφε γράμματα στὸν πατέρα του, πού οὕτε ὁ ἴδιος δὲν μπορούσε

νὰ ἐναεδιαβάσῃ! Ὁ πατέρας ἔπερνε... μεταφραστῇ γιὰ νὰ διαβάσῃ τὸ γράμμα τοῦ προκειμένου γιὰ τοῦ Τοῦ γραφῆ, λοιπόν, σ' ἓνα γράμμα «περὶ καλὰ. Ὅλοι μὲ ἱππολοῖπτοντες». Καὶ αὐτὸ τὸ παιδί φιλοδοξεῖ νὰ πάρῃ χαρτὶ ἐπιστήμονος. Μακάρι νὰ τὸ πάρῃ ἀλλὰ μόνον γιὰ νὰ τὸ καμαρώνῃ! Θὰ προσθετοῦμε καὶ τὸ παῖδμα ἐνὸς Παππᾶ, τοῦ παλαῖο καίρο, Φυσικὰ καὶ τοῦ νέου καιροῦ τέτοιοι εἶναι κατὰ κανόνα. Πατὴρ ἔτσι τοῦς θῆλει ἡ Πολιτεία καὶ ὁ ἀνάτερος κλῆρος, ὅπως κ' ἄλληφορὰ τὸ τανύσαμε. Μηχανικὰ νὰ λένε τὸ Εὐαγγέλιον, χωρὶς νὰ καταλαβαίνουν τὸ περιεχόμενον. Στὰς ἀποστάσεις καὶ ματα, στὴν παύλα καὶ προχάρουν στὶς τελείας. Ὁ Παππᾶς, λοιπόν, αὐτὸς διαβάζοντας τὸ Εὐαγγέλιον, ἔφθασε στὸ τέλος τῆς σελίδος ὅπου, κατὰ κακὴ σύμπτωση, ἦτο διακεκομμένη ἡ φράσις «ἐν τῷ ἐπανερχομένῳ». Στὴν μιὰ σελίδα «ἐν τῷ ἐπανερχομένῳ». Ἐφθασε ἐκεῖ ὁ Παππᾶς καὶ

